

VID tu quereris silere Musas nos-
 stras, qui nõ ignoras quibus flatibus
 quasi cygnorum excitentur carmina
 illarum. Mibi quidem mi Daniele ita
 uehemẽter ὕψ τῶν κολοῖῶν obstrepitur
 ut mirum sit exaudiri à me ipso, non enim dicam ab
 alijs, nostros cantus. Non quereris satis scio amplius,
 sunt tibi enim notæ multiplices curæ meæ, quibus
 hoc tempore distincor, quibusq; si quid ingenij in me
 esset, id totum κολούει, uel potius ἀφανίζει debeat.
 Sed tibi tamen satisfacere cupio. In quo studio mu-
 tuabor calliditatis aliquid à uestra sapientia, & tibi
 à me dabo alienum beneficium: & si nõ sunt ista alie-
 na beneficia quæ quasi μαγαρίαι τινὶ propria sunt.
 Nos quidem certe hæc, qualiacũq; sint, max. ex par-
 te exornauimus, & instruximus quadam specie pul-
 chritudinis, ac ne penitus abdicemus, nos quasi in gẽ-
 tem alienam adoptione emãcipata transire iussimus.
 Quòd autem ad captam Romam attinet, commenta-
 rium propter rem memorabilem plurimi faciẽdum,
 scito illũ nobis ab A. palæospyro missum, cui nos uer-
 sus Cæsarianos adiecimus. Est autem tibi erga Caro-
 lum nostræ uolũtatis promptitudo nota. Rideant hæc
 sanè qui uelint, in hac paruitate nostra & præstantia
 illius, cum ipsum Numen infimorum adoratione &
 cultu imprimis delectetur. Tibi misi nunc hæc, nõ so-

lum ideo ut aliquid mitterem, nolim enim abire multum temporis, quo nō seruato antiquo more decerpā aliquid de fructibus studiorum meorum, quo te muneri rari possim, sed ob hanc etiam causam hoc tempore in istam editionem operam diligenter dedi, ut te inter uarios rumores quasi uaticinijs quibusdam cōfirmarē. Noli enim putare plus fidei habendū ullis astrologorum aut aruspicum diuinationibus, quā eorum qui uatum nomen proprium inuenerunt, non imbuti superstitione aliqua, sed instinctu quodam & ui cœlesti præditi. Quid dubitas uincere oportet Carolum, prorsus enim huius,

Τίμῳ ἢ Διὸς ἔστι φίλος, ἢ ἰμπεριεῖται Ζεὺς.

Vis plura: non dico tibi uulgaria præditionum diuersarum quæ sunt tibi notiss. sed unum singulare. Luere quondam in Italia uiri eruditi sortibus Virgilianis: tum Carolus adolescens fuit, ne quisquam suspicari potuit eo progressurum potentia atq; opum, quo nos cum incredibili lætitia uidemus. Tunc de pontifice Leone & alijs quæ sortes fœdæ atque ridiculæ exiisse dicantur, nō lubet nunc exponere: nam publicare animus est cum Homericis quibusdā, quarū nobis spes nuper est facta: sed de Carolo Philippi. f. dictum his uersibus data tum fuit.

Huius in aduentum iam nunc & Caspia regna
 Responso horrent diuūm, & Mæotica tellus.
 Et septem gemini turbant trepida ostia Nili.

Quibus nos si uidetur & præcedentia & sequentia attexamus quæ his ipsis profecto indicantur. sed

AD DANIELVM ST.

nō libet nimium gloriari: et si gloria humana repræ-
bendi solet, diuina neq; solet neq; debet. Carolū autē
constat nunquam tribuisse suis uiribus max. rerum ul-
las actiones suas, sed potius retulisse acceptum totum
nomen, decus, famam, fortunā, imperij, uirtutis, po-
tētiae, uictoriæ, Diuino numini, cuius ipse quasi admi-
nister uoluntatis in terris uersaretur atq; elaboraret.
Hæc mi Daniele, si uidebitur, cōmunicabis cum Hu-
teno nostro cuius fratrem Philippum natum laudi iu-
uenem, reuersum de Indica nauigatione, ducere ali-
quot ad Cæsarem cohortes audimus, sumusq; illius
laudatiss. conatibus precati dignam fortunā. Quam
quidem iam ita ille finxit animo supra ætatem forti
atq; magno ut instabiliss. Dea in hoc mutari non pos-
se uideatur. Quicquid enim accidat, ego quidem uo-
lo ominorq; leta omnia. Quam gloriam sibi compa-
rauit ille uirtute sua, sempiterna profecto etiam ad po-
steritatem cum aliqua accessione dignitatis nobilissimæ
Genis est futura. Sed fuimus longiores quàm or-
portuisse uideatur, in quo si quod est peccatum meū,
cupiditati quasi colloquendi tecū ascribas, cuius iam
diu sermonum suauitatem requiro cum summo desi-
derio. Bene uale & saluere Hutenum à nobis multum
iube. Tubingæ suuorum XV. Cal. Iunij.